

αὐτῷ τὸν γενόμενον συμβιβασμόν. Ἀλλ' ὁ Θεόφιλος, ὅστις ἤθελεν αἰ διαταγαὶ αὐτοῦ νὰ ἐκτελῶνται κατὰ γράμμα καὶ ἤξευρεν ὁπόση περὶ αὐτὸν ἐπεκράτει ψευδολογία, καὶ ἀπάτη, ἐμαστιγώσας μὲν τὸν παρακαύσαντα ἀξιωματικόν, τὸν διέτρεξε δὲ νὰ προσάγῃ τὰς καλογραίας καὶ δὲν κατηνύασθῃ εἰμὴ ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν τῶν ἰδίων ἤκουσεν, ὅτι εἶναι εὐχαριστημένοι.

Τελευταῖον ἡ κακουργία ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι εὔρε τιμωρὸν τῆς μὲν μοχθηρίας αὐτῆς ἰσχυρότερον, τῆς δὲ πανουργίας, ἐπιμονώτερον· ὁδὸς καὶ πρόμος κατέλαβε τοὺς καταχραστάς παντὸς εἶδους, καὶ ἡ ὑπὸ τοσοῦτον ἀπαισίους αἰωνοὺς ἀρξάμενη, ἐκείνη βασιλεία, ἐφθασεν εἰς ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἡ ἱστορία σπανίως εὐτυχεῖ νὰ ἀναφέρῃ· διότι ἐπὶ ἑπτακαίδεκα ἡμέρας, ὁ βασιλεὺς ἀναζητήσας ἐπιμόνως καθ' ὅλην τὴν Κωνσταντινούπολιν ἄνθρωπον ἀδικούμενον, ἐβεβαίωθη, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἔχων νὰ ὑποβάλῃ αὐτῷ παράπονόν τι. Ὅσοι φρονοῦσιν, ὅτι βυζαντινὴ ἐποχὴ καὶ ἐθνικὴ παραλυσία καὶ κυβερνητικὴ ἀνικανότης εἶναι πρῶτοντα τυχοσήμνητα, θέλουσιν, ἐλπίζομεν, πεισθῆ περὶ τῆς πλάνης αὐτῶν, ἅμα παραβάτωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοφίλου καὶ πολλῶν ἄλλων μεγαλουργῶν αὐτοῦ προκτόχων καὶ διαδόχων, δὲν λέγομεν πρὸς τὴν περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κατὰστασιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, παρ' οἷς ἡ βία καὶ ἡ δυναστεία τοῦ ἰσχυροτέρου πρὸς τὸν ἀθηνέστερον ἐνομιματοποιήθη διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ φεουδαλικῆς πολιτεύματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν κατὰστασιν πολλῶν ἐξ αὐτῶν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν εἶχε μὲν ἤδη κατεβληθῇ ἡ φεουδοκρατία, εἶχε δὲ ἤδη συμδῆ ἡ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀναγέννησις.

Τὰ διάφορα περιστατικὰ ὅσα μέχρι τοῦδε ἀνεφύρομεν ἐμφαίνουσιν προδήλως τὸ βαθὺ τῆς δικαιοσύνης αἶσθημα τὸ ὁποῖον ἐνεφώλευεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Θεοφίλου· ἀλλὰ λαμπρότατον ἐξήστραψε τὸ αἶσθημα τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πράξει. Ὁ Θεόφιλος ἐχραώσται τὴν βασιλείαν, ἴσως καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν, εἰς τὸν θάνατον τοῦ Λέοντος· ἀλλ' εἶπε διότι ἐνόμιζεν, ὅτι ὁ πατὴρ του ἠδύνατο νὰ σωθῇ καὶ ἄνευ τοῦ θανάτου ἐκείνου, εἴτε διότι ἔτασσε δεύτερα πάντα, ὅσκις προέκειτο νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν κακουργίαν, οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ συγχωρήσῃ τὸ ἀνοσιούργημα τοῦτο. Ἡ σκιά τοῦ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἀγωνιζομένου πρὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς τῶν ἀνακτόρων ἐκκλησίας, κατὰ πολυαριθμῶν δολοφονῶν, ἀκρωτηριαζομένου μετὰ τοῦ ἱεροῦ σταυροῦ τὸν ὁποῖον ἐκράτει, ἀποκεφαλιζομένου καὶ αἵματοφόρου συρμένου εἰς τὸ ἵπποδρόμιον, παρίστατο ἀδιαλείπτως εἰς τὴν ἀγνὴν αὐτοῦ συναῖδῃσιν, ἐπικαλουμένη ἐκδίκησιν. Ὄθεν, ἅμα καταλαβὼν τὴν ἀρχὴν, προσκαλεῖ τὴν συγκλητὸν καὶ ἅπαντας τοὺς τιμῆς τινος ἢ εὐνοίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετασχόντας, νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν Μαγνύραν. Ἐννοεῖται, ὅτι πρῶτοι ἐδραμον οἱ τοῦ Λέοντος δολοφόναι. Ἐκεῖ προσελθὼν ὁ βασιλεὺς, εἶπε, μετὰ εἰρωνείας πικρᾶς, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποδώσῃ τὴν προσήκουσαν ἀνταμοιβὴν εἰς τοὺς ἄνδρας, ὅσοι διέπρεψαν ἐπὶ τῷ ζήλῳ καὶ τῇ

ἀνδρείᾳ αὐτῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κατηρώματος ἐκείνου καὶ προσεκάλεσεν ἅπαντας, χωρισθέντες ἀπὸ τῶν ἄλλων, νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιόν του. Πάντες ἔσπευσαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν βασιλικὴν πρόσκλησιν, πολὺ ἀπέχοντες τοῦ νὰ φαντασθῶσιν ὅποιον ἦτο ἡ ἐπαγγελλομένη ἐκείνῃ ἀνταμοιβή. Τότε ὁ Θεόφιλος διατάσσει νὰ φέρωσι τὸν σταυρὸν, τὸν ὁποῖον ἐκράτει ὁ ἐκκοπεῖς τοῦ Λέοντος βραχίον, καὶ, ἐπιδείξας αὐτὸν εἰς τοὺς συγκλητικούς, ἠρώτησεν αὐτοὺς, ὅποιος τιμωρίας εἶναι ἀρξάμενος οἱ ἄνθρωποι, οἱ τολμήσαντες τοσοῦτον φοβερὸν ἀνοσιούργημα; Ὁμοφώνως δὲ ἀποκριθέντων τῶν συγκλητικῶν, ὅτι εἶναι ἀξιοὶ θανάτου, ὁ Θεόφιλος, στραφεὶς πρὸς τὸν ἐπαρχον, προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ νὰ τιμωρήσῃ, κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς βεβήλους ἐκείνους, ὅσοι ἐκαυχῶντο ἐπὶ τῇ ἱεροσύλῳ τιμῇ του ὅτι ἐπίδαλον χεῖρας ἐπὶ τὸν χριστὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον αὐτόν. Μάτην ἤδη οὗτοι ἐπεκαλέσθησαν τὸν ἔλεον αὐτοῦ, μάτην ἐκραύγαζον, ὅτι ἂν δὲν ἀπῆλλαττον τὸν πατέρα του ἀπὸ θανάτου βεβαίου, οὐδ' αὐτὸς ἤθελεν ἤδη βασιλεύει. Ὁ Θεόφιλος ἤθελε νὰ παύσῃ τὸ μέγα ἐκεῖνο τῆς δολοφονίας τοῦ ὑπερτάτου ἄρχοντος κακόν, ἤθελε νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ ἔνοχοι δὲν δύνανται νὰ ἐλπίσωσι σωτηρίαν οὐδ' ἀπὸ αὐτῶν ἐκείνων ὅσοι ἀπὸ τῆς δολοφονίας ὠφεληθήσαν· ὅθεν ἅπαντες ἀπήχθησαν εἰς τὸ ἵπποδρόμιον καὶ ἐκατομήθησαν αὐτόθι.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἀκόλουθον φυλλάδιον.)

—•••••

Ἡ ΤΥΧΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥΣ ΕΥΤΥΧΕΙΣ.

Ὁ πατὴρ τοῦ κόμητος Νεσελρόδου, τοῦ περιφανοῦς πρωθυπουργοῦ τῆς Ῥωσίας, διατρίβων, ἀγχιμος ἐτι, εἰς Φραγκοπόρτιον, ἐγνωρίσθη μετὰ τραπεζιτικῆς τινος οἰκίας, συγκειμένης ἀπὸ δύο ἀδελφῶν καὶ μιᾶς ἀδελφῆς. Ἀγαπήσας τὴν κόρην ταύτην καὶ ἐννοήσας, ὅτι τὸ αἶσθημα αὐτοῦ δὲν ἀποκρούεται, ἐζήτησεν αὐτὴν εἰς γάμον. Ὁ κόμης ἦτο στρατηγὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἀλλὰ στρατηγὸς διαθέσιμος προστούτοις εἶχεν ἄλλοτε περιουσίαν ἀξιόλογον, ἀλλὰ ἡ περιουσία αὕτη εἶχεν ἐλαττωθῇ πολὺ, διὰ τὴν ἐλευθεριότητα τοῦ ἀνδρός. Ὄθεν οἱ τραπεζίται ἐδίστασαν νὰ δώσωσι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, καὶ μάλιστα τὴν ἐξ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ρωσικῶν συγκειμένην προικὰ τῆς εἰς ἄνθρωπον, ὅστις δὲν εἶχε πρὸς τὰ χρήματα τὴν εὐλάβειαν ἐκείνην, δι' ἧς καὶ μόνῃς αὐτὰ καταπειθόνται νὰ μὴ ἀποδημήσωσιν ἀνεπιστρεπταί. Ὄθεν ἀπέφυγον τὴν πρότασιν εὐσχήμως, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ παραγγελία τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς τῶν ἦτο νὰ μὴ συζεύξωσι τὴν κόρην του εἰμὴ με ἄνθρωπον ἔχοντα ἐπάγγελμα ἀσφαλές καὶ ὀριστικόν. Ὁ κόμης δὲν ἀντεῖπέ τι εἰς τὴν τραπεζιτικὴν ταύτην ἀπόφασιν, ἀλλὰ, μεταδὲς ἀμέσως εἰς Πετρούπολιν, κατορθώνει, διὰ πολλῶν φίλων τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐν τοῖς πρῶτοις, νὰ διορισθῇ

πρέσβους τῆς αὐτοκρατορίσσης Αἰκατερίνης εἰς Πορτογαλίαν, ἀμα δὲ λαβὼν τὸ δίπλωμά του, πορεύεται πάλιν εἰς Φραγκοφόρτιον, κρούει τὴν θύραν τῶν τραπεζιτῶν του, ἐπιδεικνύει εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπόδειξιν τοῦ νέου καὶ ὀριστικοῦ καὶ ἀσφαλοῦς ἐπαγγέλματός του καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν περὶ τοῦ γάμου πρότασιν. Πρόφασις ὅπως οὖν εὐπρόσωπος εἰς ἐπανειλημμένην ἀποπομπὴν τοῦ ἐπιμύνου μνηστῆρος δὲν ὑπῆρχε πλέον· καὶ οἱ τραπεζῖται ἀπεράσισαν στενάζοντες νὰ θυσιάσωσι τὸ ἑκατομμύριον.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς τελέσεως τῶν γάμων, οἱ μὲν ἀδελφοὶ προσέρχονται εἰς τοὺς νεονύμφους, συνεπαγόμενοι τὴν ἑκατόμβην ἐκείνην καὶ ἐτοιμάζονται νὰ παραδώσωσιν αὐτήν, ὃ δὲ κόμης, ὅστις ἐξ ἀρχῆς εἶχεν ἐννοήσει τὴν ἀληθῆ τῶν διαταγμῶν αὐτῶν αἰτίαν, λέγει εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐνυμφεύθη τὴν ἀδελφὴν των, ὅχι τὰ χρήματα αὐτῆς καὶ ὅτι δὲν τὰ δέχεται. Οἱ τραπεζῖται ἀποροῦσι διὰ τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην ἀφιλοκέρδειαν, ἀλλὰ θέλουσιν ἐξάπαντος νὰ παραδώσωσι τὰ χρήματα, καθὼς ἀνήκοντα, δυνάμει τῆς διαθήκης τοῦ πατρός των, εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὸν σύζυγον, τὸν ὁποῖον ἐμελλε νὰ λάβῃ. Ὁ κόμης ὅμως ἐπιμένει ἀποποιούμενος καὶ ἐπιφέρει, ὅτι ἂν ἡ ἀδελφὴ των θέλῃ, εἴμπορεῖ νὰ τὰ λάβῃ. Ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτῆ, ἥτις ἦτο φαίνεται σύμφωνος μετὰ τοῦ συζύγου της, δὲν τὰ ἐδέχθη ἐπίσης, ὥστε τὰ χρήματα ἔμειναν, ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἦσαν.

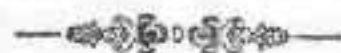
Ὁ κόμης, διατρίψας οὐκ ὀλίγους μῆνας εἰς Φραγκοφόρτιον, κατέβη μετὰ τῆς συζύγου εἰς Τεργέστην, ἐπεβιβάσθη ἐκεῖ εἰς πλοῖον Ἀγγλικόν, μετὰ μακρὸν δὲ διάτῃς μεσογείου πλοῦν, ἐπλησίαζεν ἤδη εἰς Δισσαβῶνα, ὅτε ἡ κόμισσα ἐγέννησεν τὸν υἱὸν ἐκείνον, ὅστις ἐπὶ τεσσαράκοντα περίπου ἔτη καὶ ἐπὶ δύο μεγάλων αὐτοκρατόρων, ἐμελλε νὰ πρωθυπουργήσῃ τοῦ Ἀχανεστέρου τῆς γῆς κράτους· ὥστε, σημειωτέον καὶ τούτῳ ἐν παρόδῳ, ὃ καγγελάριος τῆς Ῥωσίας τρεῖς, εἴμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις, ἔχει ἐθνικότητας· διότι ἀπὸ μὲν τοῦ πατρὸς εἶναι Ῥώσος· γεννηθεὶς δὲ ἐντὸς πλοίου ἀγγλικοῦ, ἔχει καὶ τὴν ἀγγλικὴν ἐθνικότητα· ὡς ἐκ τῆς χώρας δὲ ἐφ' ἧς εἶδε κατὰ πρῶτον τὸ φῶς, εἶναι Πορτογάλος.

Παρήλθον ἑκτοτε ἔτη τριάκοντα καὶ τέσσαρα. Ὁ νέος κόμης Νεσελρόδης διατελὼν, τῷ 1814, ἐν Βιέννῃ, ὡς πληρεξούσιος ὑπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, κατὰ τὴν πολυβύλλητον ἐκείνην σύνοδον, καθ' ἣν διενεμήθησαν τὰ ἱμάτια τοῦ Ναπολεονταίου κράτους, ἐνθυμήθη ὅτι ἔχει εἰς Φραγκοφόρτιον συγγενεῖς τινας μητρικοὺς καὶ ἐπεθύμησε νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ. Μεταβαίνει λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ὁδηγεῖται εἰς οἰκίαν μεγαλοπρεπῆ, καὶ ἀναβὰς, εὐρίσκει τοὺς δύο ἀδελφοὺς, αὐτοὺς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους εἶχεν εὐρεῖ ποτὲ ὁ πατὴρ, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι εἶχον λευκανθῇ καὶ κυρτωθῇ ὑπὸ τῆς ἡλικίας. Ὑποθέτετε ὁποίας ἔτυχε δεξιώσεως, οὐ μόνον ὡς ἀνεψιός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνὴρ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐπλήρου ἦδη τὴν Εὐρώπην. Τὴν δ' ἐπιούσαν τῆς ἀφίξεώς του, προσελθόντα τὰ δύο γερόντια, τὸν λέγουσιν, ὅτι ἔχουσι λογαριασμόν τινα νὰ θεωρήσωσι μετ' αὐτοῦ. Ὁ κό-

μης ἀνησύχησεν ὀλίγον, ὑποπτεύσας μήπως ἔχῃ νὰ πληρώσῃ κἀνὲν πατρικὸν χρέος, ἀπήντησεν ὁμῶς, ὅτι εἶναι ἐτοιμὸς νὰ τοὺς ἀκούσῃ. Τότε οἱ δύο θεοὶ αὐτοῦ διηγήθησαν τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑκατομμυρίου, τὴν ἀνάγκην εἰς ἣν εὐρέθησαν νὰ τὸ φυλάξωσι παρ' ἑαυτοῖς, ὅτι, ἐν διαστήματι τοῦ μεσολαβήσαντος χρόνου, τὸ ἑκατομμύριον ἐτριπλασιάσθη, καὶ ὅτι τὰ τρία αὐτὰ ἑκατομμύρια εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν των.

Ὁ κόμης Νεσελρόδης, ἐπανελθὼν εἰς Βιέννην μετὰ τοῦ ὅλως ἀπροσδόκητου ἐκείνου θησαυροῦ, ἔλεγε γελῶν, ὅτι ὅλοι οἱ θεοὶ ἀπ' ὧν τοσοῦτοι ἐπλούτισαν ἀνεψιοὶ δὲν εἶναι ἐξάπαντος, κατὰ τὴν Γαλλικὴν παροιμίαν, θεοὶ Ἀμερικανοί, δηλαδὴ ἐν Ἀμερικῇ θησαυρίζαντες (oncles d'Amérique), ἀλλ' ὅτι ὑπάρχουσι καὶ προχειρότεροι τοιοῦτοι εὐρωπαῖοι θεοὶ, οὐδὲν ἥττον τοὺς συγγενεῖς ὠφελήσαντες.

Τί λέγετε περὶ τῆς παραδόξου ταύτης τύχης ἀνθρώπου, ὅστις βεβαίως δὲν εἶχε χρεῖαν τῆς νέας ἐκείνης χάριτος, διὰ νὰ πεισθῇ, ὅτι εὐνοεῖται ὑπ' αὐτῆς καὶ προστατεύεται; ἢ μήπως ἡ τύχη ἔχῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἐκείνην ἀδυναμίαν, καθ' ἣν τόσον περισσώτερα εὐνοίας δείγματα δίδομεν εἰς τινα, ὅσον περισσώτερα τῷ ἐδώκαμεν;

ΠΕΡΙ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΙΝΟΣ ΝΟΣΟΥ.

Ὑπάρχει τις ἤδη εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Νοσοκομεῖον τῶν Κλινικῶν ὑπὸ ἀλλοκίτου καὶ φρικώδους παθήσεως τῶν κατὰ τοὺς πόδας ὁστῶν κατεχόμενος. Ἡ νόσος αὕτη δὲν φέρει ὀνομασίαν, ἐπειδὴ τὰ συμπτώματα αὐτῆς δὲν ὁμοιάζουσι κἀνὲν ἐξ ἐκείνων ἅτινα παρουσιάζονται εἰς τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς ἀσθενείας. Ὁ ταλαίπωρος οὗτος ἄνθρωπος, ἐντὸς δέκα ἐτῶν διαστήματος, ὑπέκυψεν εἰς δέκα χειρουργικὰς ἐγχειρίσεις! Ἀξίον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι αὕτη ἀνευ προηγουμένης καὶ γνωστῆς τινος αἰτίας εἶχε παρουσιασθῇ εἰς δύο ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξ ὧν ὁ θάτερος καὶ ἀπέθανεν· ἐκ τῶν ἐξ δὲ τέκνων τοῦ δευτέρου, τὸ τέταρτον καὶ τὸ ἕκτον μόνον εἶχον προσβληθῇ ὑπὸ τῆς νόσου, ἐνῶ εἰς τοὺς λοιποὺς οὐδὲν ἀξιοσημείωτον παρουσιάσθη ποτὲ, καθὼς ἐπίσης οὐδὲ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ συγγενεῖς.

Ἴδου δ' ἐν περιλήψει ἡ ἐξιστόρησις τῆς προκειμένης νόσου, τὴν ὁποίαν ἐρανίζομεθα ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῶν Νοσοκομείων.

Κατὰ γραμμὴν ὀριζόντειον τοῦ πλέον ἐξέχοντος τοῦ ποδὸς μέρους σχηματίζεται τις φλύκταινα· ἡ ἐπιδερμὶς αὐτόθι ἀνυψοῦται, καὶ ὑπὸ ταύτην ὑπάρχει συνηγμένη μικρὰ τις ποσότης πυώδους ὀρόου, καὶ τέλος αὕτη διατρύπεται καὶ ἀνοίγει. Μετὰ τινα δὲ χρόνον ἀνοίγει καὶ αὐτὸ τὸ δέρμα ἐξῶθεν πρὸς τὰ ἔσω, καὶ σύριγξ μικρὰ αὐτόθι σχηματίζεται, ἥτις ἐμμένει φθάνουσα μέχρι τοῦ ὑποδέρμου κυψελώδους ἰστού, καὶ